

ĐẠI SỨ QUÁN HỢP CHUNG QUỐC HOA KỲ

Phòng Thông tin - Văn hoá

Tầng 3, Rose Garden Tower, 6 Ngọc Khánh

Hà Nội, Việt Nam

(84-4) 831-4580 -- Fax: (84-4) 831-4601

BỘ NGOẠI GIAO HOA KỲ
CHƯƠNG TRÌNH THÔNG TIN QUỐC TẾ
BẦU CỬ MỸ NĂM 2000

VẤN ĐỀ TÀI CHÍNH CHO VẬN ĐỘNG TRANH CỬ:

PHỎNG VẤN DANNY MCDONALD

STUART GORIN

Ủy ban bầu cử liên bang (FEC) là một cơ quan điều phối độc lập của Mỹ, phụ trách việc giám sát và thi hành luật tài chính vận động tranh cử. Cơ quan này được thành lập năm 1947 và có sáu ủy viên- Ba ủy viên là người của đảng Cộng hòa và ba ủy viên còn lại là người của đảng Dân chủ. Cuộc phỏng vấn của phóng viên Stuart Gorin với ngài ủy viên Mc Donald, cựu chủ tịch và là một thành viên đảng Dân chủ từ năm 1981, đề cập đến những khía cạnh trong các hoạt động của ủy ban bầu cử liên bang (FEC).

Hỏi: Thưa ngài McDonald, xin ông có thể cho biết sơ lược về sự hình thành của ủy ban bầu cử liên bang (FEC) và vai trò của nó trong quá trình bầu cử ở Mỹ?

Trả lời: Ủy ban Bầu cử Liên bang được thành lập năm 1974 như là một kết quả tự nhiên sau vụ bê bối Watergate. Mặc dù người ta quan tâm rất nhiều tới vụ đột nhập vào trụ sở của ủy ban quốc gia đảng Dân chủ, nhưng vấn đề quan trọng trong chiến dịch tranh cử tổng thống 1972 chính là việc công chúng không được biết rằng có một số lượng tiền rất lớn đã được sử dụng trong chiến dịch tranh cử. Mục đích của Đạo luật hình thành ủy ban bầu cử liên bang (FEC) là để cho công chúng có quyền được biết các chính trị gia lấy tiền từ nguồn nào, họ có bao nhiêu, và họ nhận được tiền của mình như thế nào.

Nội dung quan trọng của luật này chính là việc chúng ta cần công khai đầy đủ trong các chiến dịch vận động tranh cử để công chúng có thể quyết định một cách đúng đắn người họ muốn hoặc không muốn ủng hộ, dựa trên khoản tiền mà ứng cử viên họ lựa chọn nhận được.

Công khai chính là nội dung quan trọng số một trong Đạo luật vận động tranh cử Liên bang năm 1971. Nội dung quan trọng thứ hai sau khi ủy ban bầu cử Liên bang được thành lập là chương trình cung cấp tài chính của quỹ công, mà theo đó các ứng cử viên đủ tư cách trong các cuộc bầu cử tổng thống sơ bộ có thể nhận được nguồn tài chính từ quỹ công tương xứng với sự đóng góp của khu vực tư nhân mà họ quyên góp được. Cuộc bầu cử tổng thống năm 1976 là cuộc bầu cử mà lần đầu tiên chúng ta có nguồn tài chính từ quỹ công, và nó được khởi xướng trên cơ sở có thể có một sân chơi đúng mức cho các ứng cử viên được chỉ định ra tranh cử của các đảng.

Hỏi: Những nguyên tắc cơ bản của luật tài chính cho vận động tranh cử là gì, và tại sao lại phải có những quy định đó?

Trả lời: Tôi nghĩ rằng nguyên tắc cơ bản của luật này là mối quan hệ và sự tương quan giữa vấn đề tài chính trong tiến trình chính trị và các chính trị gia. Điều quan trọng là công chúng phải được biết các chính trị gia lấy tiền từ đâu, từ đó họ có thể đánh giá loại phiếu mà họ sẽ bầu và nhóm lợi ích ủng hộ cho họ.

Luật này cũng giống như bất cứ bộ luật nào khác. Nó là thước đo để bạn có thể thấy được điều gì đang diễn ra trong hệ thống chính trị. Rõ ràng là ở đất nước chúng ta, tiền là nhân tố thúc đẩy tiến trình chính trị. Nó là một điều cực kỳ cần thiết bởi vì để được tham gia, bạn cần phải có rất nhiều tiền. Bởi vậy nếu không có thước đo để biết được tiền đến từ đâu và mỗi ứng cử viên có thể có bao nhiêu và loại tiền nào họ có thể sử dụng, cử tri sẽ không có cơ hội biết được ai thực sự đang tham gia vào quá trình đó và cố gắng tác động đến kết quả của quá trình.

Hỏi: Nguồn tài trợ của quỹ công hoạt động như thế nào trong cuộc bầu cử tổng thống ?

Trả lời: Nguồn tài chính từ quỹ công có nghĩa là các ứng cử viên đủ tiêu chuẩn nhận được nguồn tài trợ của chính phủ liên bang để trả cho những khoản chi hợp lệ trong các cuộc bầu cử sơ bộ và tổng tuyển cử. Các đảng trên toàn quốc cũng nhận được nguồn tài chính giành cho các đại hội chỉ định ứng cử viên của họ. Để có đủ điều kiện, các ứng cử viên và các ủy ban của đảng phải nhất trí hạn chế chi tiêu trong chiến dịch tranh cử của họ ở một mức độ cụ thể, và họ sẽ nhận được khoản tiền từ quỹ công giành cho các ứng cử viên tổng thống sau khi đã có đủ tư cách nếu có được sự ủng hộ rộng rãi của công chúng.

Hỏi: Ông có nghĩ là cần phải tăng số tiền mà các cá nhân được phép đóng góp cho một ứng cử viên hay không?

Trả lời: Tôi cho rằng một điều rõ ràng là mức hạn chế 1000 đôla được ấn định khi quá trình vận động bắt đầu hiện nay chỉ có giá trị khoảng 300 đôla mà thôi. Bởi vậy chắc bạn có thể lập luận rằng những con số hạn chế này phải được điều chỉnh. Nhưng bạn cũng có thể đưa ra lập luận ngược lại, cho rằng qua thời gian, Quốc hội thực sự muốn quá trình vận động tranh cử bị loãng đi và mở rộng ra để cho nhiều người có thể tham gia vào thông qua việc đóng góp tài chính.

Nhưng rõ ràng là trên cơ sở đồng tiền, chúng ta đang thấy một vấn đề trong nguồn tài chính từ quỹ công giành cho chiến dịch tranh cử tổng thống năm nay là dường như chúng ta sẽ phải cắt giảm tiền trong quỹ công dành cho cuộc bầu cử tổng thống - ngân quỹ này do những người nộp thuế thu nhập đóng góp (3 đôla trong số tiền thuế thu nhập liên bang mỗi năm). Bởi vậy mà không có vấn đề là số lượng tiền giảm giá trị một cách đáng kể so với khi đạo luật được ban hành.

Hỏi: Ông có đề cập đến hệ thống đóng góp của những người đóng thuế thu nhập liên bang. Vậy hệ thống này hoạt động ra sao ?

Trả lời: Hệ thống này được hình thành với mục đích để các bạn với tư cách là người đóng thuế có thể ghi trong bản khai nộp thuế của mình rằng bạn muốn có 1 đôla thuộc ngân khố Mỹ trong chiến dịch bầu cử tổng thống. Nhưng thật đáng buồn là hiện nay hầu hết người dân đều nghĩ là họ phải chi thêm 1 đôla tiền thuế nữa nhưng thực tế không phải là như vậy. Khoản tiền đó được để riêng ra ở Bộ tài chính Mỹ. Điều bạn sẽ làm khi hỏi những người đóng thuế nếu họ muốn tham gia chỉ đơn giản là hỏi họ xem họ có muốn đóng 1 đôla vào quỹ không. Khoản tiền đó đã được thay đổi vài năm trước đây, và hiện nay nó là 3 đôla một người.

Hệ thống này dựa trên khả năng quyên tiền riêng của các ứng cử viên. Điều đó có nghĩa là họ sẽ không có tiền chỉ đơn giản là bởi vì họ là ứng cử viên tổng thống. Họ quyên góp tiền dựa trên khả năng của bản thân, và ủy ban bầu cử liên bang (FEC) sẽ chuyển 250 đôla đóng góp đầu tiên của cá nhân cho một ứng cử viên. Bởi vậy, vấn đề đằng sau việc cung cấp tài chính từ quỹ công là bạn phải đáp ứng được những đòi hỏi trước tiên để có được số tiền khởi đầu, và sau đó chúng tôi sẽ chuyển tiền và cung cấp tiền cho bạn dựa trên kết quả bạn đạt được. Nếu bạn không đạt được ít nhất 10% số phiếu bầu trong hai cuộc bầu cử sơ bộ tiếp theo chúng tôi sẽ ngừng tài trợ. Nếu như bạn nhận được 20% số phiếu bầu trong cuộc bầu cử sơ bộ tiếp theo, bạn lại có thể được tái tài trợ.

Hỏi: Trong hai mươi năm qua số lượng các ủy ban hành động chính trị đã tăng lên rất nhiều, những ủy ban này rất tích cực trong việc đóng góp tài chính cho các ứng cử viên và tham gia vào các hoạt động khác có liên quan đến bầu cử, xin ông có thể cho biết vai trò của những ủy ban này trong tiến trình chính trị?

Trả lời: Hãy xem xét mặt tích cực và tiêu cực của những ủy ban này. Mặt tiêu cực chính là ở chỗ các ủy ban hành động chính trị (PACs) đại diện cho những lợi ích đặc biệt, và những lợi ích đặc biệt đó lại chi phối nền chính trị Mỹ.

Mặt khác, bạn có thể đưa ra quan điểm mạnh mẽ là các ủy ban hành động chính trị (PACs) chẳng là gì ngoại trừ một nhóm cá nhân có những lợi ích giống nhau tập hợp những nguồn lực của họ để tác động tới tiến hành chính trị này. Một điều rất tự nhiên là hầu hết mọi người cùng với những người có những lợi ích giống nhau đều ủng hộ những ứng cử viên mà họ lựa chọn.

Bạn cũng có thể nói là có rất nhiều người không có cơ hội để tham gia vào một ủy ban hành động chính trị (PACs) và đang ở trong một môi trường không đem lại cho họ cơ hội đó, do đó ảnh hưởng của họ hơi mờ nhạt.

Trong mỗi trường hợp, bạn vẫn có những giới hạn theo đó tất cả các cá nhân có thể tham gia. Hiển nhiên là các ủy ban hành động chính trị sử dụng những nguồn lực của họ bởi vì điều đó giúp họ có tiếng nói mạnh mẽ hơn trong tiến trình chính trị.

Hỏi: Xin ông giải thích sự khác nhau giữa tiền cứng và tiền mềm trong một cuộc vận động tranh cử ?

Trả lời: Theo luật vận động bầu cử Liên bang tiền “cứng” là loại tiền được cho phép tác động tới kết quả của cuộc bầu cử Liên bang. Điều đó có nghĩa là có những hạn chế đối với ủy ban hành động chính trị (PAC) và có những hạn chế đối với các cá thể. Theo luật bầu cử Liên bang bạn không thể lấy tiền của một nghiệp đoàn, bạn cũng không thể lấy tiền của Liên đoàn lao động, nhưng bạn có thể lấy tiền từ những ủy ban hành động riêng của họ.

Mặt khác, chúng tôi có loại tiền được mà được biết đến với cái tên “tiền mềm”. Trong một cuộc bầu cử Liên bang đây là loại tiền không được phép sử dụng, nhưng lại được cho phép trên khía cạnh mà chúng tôi gọi là hành động chung của cử tri - ví dụ như đóng góp cho những nỗ lực của một đảng trong việc đăng ký của cử tri. Và điều đó cho phép tiền của các nghiệp đoàn và Liên đoàn lao động được tham gia vào tiến trình chính trị.

Đây rõ ràng một khía cạnh gây tranh cãi nhiều nhất của Đạo luật vận động tranh cử Liên bang. Những người phản đối tiền mềm nói rằng nó đã tạo ra một lỗ hổng lớn. Và bạn có thể đưa ra một lập luận đầy thuyết phục rằng chính xác là như vậy, bởi vì trong khi có những hạn chế đối với các cá thể, các nghiệp đoàn hoặc liên đoàn lao động lớn có thể chi ra một khoản tiền đáng kể, lớn hơn hoặc trên mức hạn chế mà họ có thể mang đến cho một cuộc bầu cử Liên bang, nói rằng họ có thể sử dụng trong những hoạt động phi Liên bang, hay trong những hành động chung của cử tri.

Rõ ràng vấn đề tiền mềm trong quan hệ với tiến trình chính trị là vấn đề gây nhiều tranh cãi. Đã có rất nhiều văn bản pháp lý thử giảm bớt hoặc xóa bỏ tiền mềm. Tôi tin là cuộc chiến sẽ tiếp tục.

Hỏi: Trong những năm gần đây đã có rất nhiều lời kêu gọi cải cách vấn đề tài chính cho vận động bầu cử. Những mặt tích cực và tiêu cực trong cuộc tranh cãi này là gì ?

Trả lời: Chúng ta đã có nguồn tài chính từ quỹ công cho các chiến dịch tranh cử tổng thống từ năm 1976. Những người ủng hộ cải cách tin tưởng mạnh mẽ rằng phải tách tiền ra khỏi những nhóm lợi ích riêng tư và làm cho nó trở thành một hệ thống không lệ thuộc, từ đó nhiều cá thể có thể tham gia và các ứng cử viên sẽ không bị phụ thuộc vào những lợi ích đặc biệt đó.

Một khía cạnh khác trong lập luận này là nhiều người sẽ chất vấn tại sao chúng ta phải sử dụng nhiều tiền từ quỹ công cho các chính trị gia đến vậy, tại sao họ không đi ra ngoài và tự mình kêu gọi sự ủng hộ, tự đứng trên đôi chân của mình, và tham gia vào tiến trình chính trị này bằng khả năng của bản thân.

Toà án tối cao đã ghi nhận trong Bueckyvabo (xem giải thích) đó chính là trường hợp điển hình liên quan đến luật bầu cử Liên bang năm 1979, trong đó có mối quan tâm rất lớn về những hạn chế sử dụng chi tiêu cho chiến dịch vận động tranh cử đối với những ứng cử viên tổng thống được nhận tiền từ quỹ công.

Nhưng toà án cũng thừa nhận vấn đề tự do kêu gọi quyên góp. Về cơ bản một ứng cử viên có thể quyên góp và chi nhiều tiền như họ muốn. Toà án đưa ra mức tiền hạn chế các ứng cử viên được sử dụng bởi vì người ta cảm thấy rằng bạn không thể tự làm mình khánh kiệt. Điều ngoại lệ là nếu các ứng cử viên sử dụng tiền từ quỹ công, họ chỉ có thể sử dụng 50.000 đô la trong quỹ của mình cho cuộc vận động tranh cử đó. Nói cách khác, toà án quy định phải hạn chế số tiền bạn quyên góp được từ những nơi khác, bởi vì đó là một mối quan tâm khác. Do vậy nó luôn là một đạo luật cân bằng, và bạn cũng có thể đưa những lập luận có tính thuyết phục đối với cả hai bên về việc tiến trình chính trị được nên giải quyết như thế nào.

Hỏi: Liên quan đến cuộc bầu cử Tổng thống năm 2000, quy mô của việc chi tiêu ra sao, ông có thể giải thích sự khác nhau giữa việc các ứng cử viên chấp nhận hoặc không chấp nhận tài trợ từ quỹ công?

Trả lời: Theo luật Liên bang cách thức chúng tôi để riêng ra khoản tiền của chúng ta trước tiên là để phục vụ các đại hội chỉ định các ứng cử viên toàn quốc, thứ hai là cho cuộc tổng tuyển cử dưới hình thức khoản tiền hỗ trợ cho các ứng cử viên của các đảng, Đảng cộng hòa, Đảng dân chủ và hiện nay cả Đảng cải cách nữa. Và cuối cùng là dành cho phần đầu của của toàn bộ chu trình bầu cử đó là cuộc bầu cử tổng thống sơ bộ.

Tất cả những điều này đều liên quan đến việc dự báo, nó cũng có chút ít gì đó tế nhị vì chúng ta không chắc chắn có bao nhiêu ứng cử viên. Nếu chúng ta dự tính có 15 ứng cử viên, chúng ta lên kế hoạch khoảng 100 triệu đô la sẽ được sử dụng trong quá trình bầu cử sơ bộ. Chúng ta chỉ có thể đưa cho các ứng cử viên khoảng 32 hoặc 33 xu của đồng đô la đầu tiên, điều đó có nghĩa là lúc đầu, các ứng cử viên có thể lâm vào tình trạng nợ nần đáng kể, theo thời gian chúng ta có thể làm ra số tiền đó, nhưng theo kịch bản xấu nhất chúng ta có thể phải giảm số tiền đó vào tháng 04/2001. Về khoản tiền hỗ trợ của mình, các ứng cử viên sẽ có khoảng 67 triệu đô la mỗi người, một khi được đảng mình chọn làm ứng cử viên.

Tới thời điểm cực kỳ quan trọng tiếp theo, các ứng cử viên không cần đến tiền từ quỹ công. Tại sao các ứng cử viên không làm điều đó? ứng cử viên có thể giải thích rằng lấy tiền từ quỹ công trong mùa bầu cử sơ bộ không nằm trong lợi ích của họ bởi vì ứng cử viên có thể đối mặt với một đối thủ mà người ta không cần khoản tiền từ quỹ công và có thể chi tiêu nhiều hơn so với mức đã được thống nhất theo chương trình này. Chúng ta cũng có thể thấy rằng trong mùa bầu cử sơ bộ ứng cử viên không cần tiền từ quỹ công nhưng sẽ lại muốn có nó trong cuộc tổng tuyển cử.

Nếu bạn là ứng cử viên độc lập giàu có, đơn giản bạn sẽ nói là không phải sử dụng tiền của những người phải đóng thuế, còn nếu là một ứng cử viên độc lập nhưng không giàu có lắm bạn nói bạn sử dụng khoản tiền đó dựa trên sự ủng hộ của công chúng mà bạn có được.

Trong mỗi trường hợp, bạn vẫn phải thực hiện những yêu cầu công khai cho công chúng, từ đó họ có thể biết được có bao nhiêu tiền được sử dụng trong chiến dịch vận động tranh cử tổng thống. Vấn đề là chức tổng thống là ngôi vị quan trọng đến mức mà công chúng có quyền được biết bạn lấy tiền từ nguồn nào.

Hỏi: Ông có thể cho biết sự quản lý của ủy ban bầu cử liên bang (FEC) khi cho phép đóng góp về chính trị được thực hiện trên Internet ?

Trả lời: Tôi nghĩ rằng ủy ban đã nhận thức được một điều là kể từ khi đạo luật được hình thành đã có rất nhiều phương cách, hình thức cam kết đóng góp tài chính ra đời. Chúng tôi đơn giản chỉ đang muốn làm sao để theo kịp tốc độ trong một môi trường đang thay đổi hết sức nhanh chóng này. Chúng tôi đang cố gắng thích nghi với điều kiện là chúng tôi phải có được sự xác nhận từ phía những người đóng góp rằng trên thực tế họ là những người có những đóng góp đó.

Hỏi: Có luật cấm người nước ngoài được đóng góp cho các ứng cử viên. Tại sao lại như vậy?

Trả lời: Có một điều mà chúng ta cảm nhận rất rõ rằng người nước ngoài không có quyền tham gia vào quá trình chính trị Mỹ. Đây rõ ràng là một vấn đề rất tế nhị và là một vấn đề mà qua thời gian người ta vẫn cảm thấy điều đó là không thể được.

Nó là điều cấm hoàn toàn. Nó thậm chí còn bị cấm ở cả các cuộc bầu cử ở các bang và địa phương, điều đó dường như bất thường vì chúng ta không điều chỉnh việc bầu cử ở các bang và địa phương. Nhưng lý do rất dễ hiểu, đó là người nước ngoài không được làm ảnh hưởng tới nền chính trị Mỹ.

Hỏi: Cuối cùng, thưa ngài ủy viên, chủ yếu chúng ta vừa nói về các cuộc bầu cử Liên bang nhưng theo tôi được biết thì ủy ban bầu cử liên bang (FEC) cũng làm cố vấn cho các bang. Ngài có thể giải thích về vai trò đó được không?

Trả lời: Có. Chúng tôi có văn phòng quốc gia phối hợp với tất cả 50 bang chuyên trách quản lý bầu cử. Chúng tôi phối hợp với họ về tất cả các vấn đề trong khả năng tư vấn bởi vì chúng tôi biết rằng Liên bang là 50 bang độc lập, mỗi bang đều có sự độc lập mạnh mẽ.

Chúng tôi phối hợp với các bang về các tiêu chuẩn trang thiết bị bầu cử, về các vấn đề ngân sách, tiếp cận phiếu bầu, bất cứ một trong những vấn đề mà, khi chúng tôi có khả năng để tận dụng các nguồn lực của cả 50 bang, chúng tôi có thể gửi thông tin cho các bang khác về những gì mà một bang trong số họ đang làm. Hy vọng chúng tôi có thể giúp họ củng cố nỗ lực và thậm chí giúp họ có một vai trò hiệu quả hơn so với vai trò trước đây của mình.

NGÒI NÓ CỦA VẤN ĐỀ TÀI CHÍNH CHO VẬN ĐỘNG TRANH CỬ

Luật tài chính Liên bang cho vận động tranh cử áp dụng cho các cuộc bầu cử liên quan đến bầu cử tổng thống và phó tổng thống Mỹ, các thành viên Thượng viện và Hạ viện. Đạo luật bầu cử Liên bang năm 1971 và những sửa đổi của đạo luật này đề cập đến ba lĩnh vực rất rộng: công khai trước công chúng nguồn tài chính quyên góp được và sử dụng để tác động đến các cuộc bầu cử Liên bang, những hạn chế đối với sự đóng góp và chi tiêu và nguồn tài chính từ quỹ công cho các chiến dịch tranh cử tổng thống.

Đạo luật bầu cử Liên bang (FEGA) đòi hỏi tất cả các ứng cử viên, các ủy ban của các đảng phái chính trị phải lên báo cáo định kỳ về vấn đề tài chính với ủy ban bầu cử liên bang. Chẳng hạn như các ứng cử viên phải xác nhận tất cả các ủy ban của đảng và các ủy ban Hành động Chính trị (PACs) đã đóng góp cho họ và tất cả những cá nhân đóng góp hơn 200 đô la trong một năm. Và họ phải công khai tất cả các khoản chi trả vượt quá 200 đô la một năm cho mỗi cá nhân hoặc một công ty.

Đạo luật cũng quy định những hạn chế đối với mức đóng góp của các cá nhân và các nhóm dành cho các ứng cử viên, các đảng chính trị, và ủy ban hành động chính trị (PACs). Mỗi cá nhân có thể đóng góp cho một ứng cử viên 1000 đô trong một cuộc bầu cử, 20.000 đô cho ủy ban của đảng trên toàn quốc trong một năm và 5.000 đô cho bất cứ một ủy ban chính trị nào khác trong một năm; tổng số đóng góp của cá nhân không được vượt quá 25.000 đô/năm. Các nhóm đóng góp cho các chiến dịch vận động tranh cử cũng phải tuân theo những hạn chế cụ thể dựa trên bản chất của tổ chức mình.

Đạo luật bầu cử liên bang cấm các nghiệp đoàn, các tổ chức lao động, các công ty của chính phủ liên bang, người nước ngoài không được đóng góp cho các chiến dịch vận động tranh cử và sử dụng tiền trực tiếp - ví dụ như vào việc quảng cáo để tác động tới cuộc bầu cử Liên bang. Tuy nhiên, các nghiệp đoàn và các liên đoàn lao động có thể hình thành những ủy ban hành động chính trị (PACs) riêng rẽ để quyên tiền và ủng hộ các ứng cử viên liên bang và các ủy ban chính trị.

Các ứng cử viên tổng thống có đủ tiêu chuẩn có thể được nhận tiền từ một quỹ đặc biệt do bộ tài chính Mỹ nắm trong chiến dịch vận động của họ. Quỹ này đặc biệt được hình thành bằng nguồn đóng góp tự nguyện của những người nộp thuế, họ có thể đóng 3 đôla trong số thuế thu nhập hàng năm của liên bang cho quỹ này. Các ứng cử viên có thể chấp nhận khoản tiền từ quỹ công này cho chiến dịch vận động bầu cử sơ bộ hoặc bầu cử chính thức hoặc cả hai. Tuy nhiên, nếu họ chấp nhận nguồn tài chính từ quỹ công, họ phải tuân thủ những hạn chế về chi tiêu và những hạn chế khác do ủy ban Bầu cử Liên bang (FEC) quy định.

Các ứng cử viên trong các cuộc bầu cử tổng thống sơ bộ có đủ tư cách để nhận tiền từ quỹ công để trả cho những khoản đóng góp riêng mà họ quyên góp được từ các cá nhân, còn phần đóng góp từ các nhóm không được trả bù. Trong khi các cá nhân có thể đóng góp lên tới 1000 đôla, thì chỉ 250 đôla đầu tiên có thể được trả. Để có đủ tư cách để nhận được tiền từ quỹ công, các ứng cử viên phải quyên góp 5000 đôla số tiền có thể được trả bù ở mỗi bang trong số 20 bang khác nhau.

Ứng cử viên của Đảng cộng hòa và đảng Dân chủ là những người đủ tư cách để nhận một khoản hỗ trợ từ ủy ban bầu cử liên bang (FEC) để trang trải tất cả những chi phí cho chiến dịch tranh cử chính thức, và họ có thể không được dùng nhiều hơn khoản tiền hỗ trợ đó. Năm 1996, số tiền hỗ trợ là 60,82 triệu đô cho mỗi ứng cử viên. Một ứng cử viên tổng thống của đảng thứ ba có thể đủ tiêu chuẩn để nhận nguồn tài chính từ quỹ công sau cuộc tổng tuyển cử nếu họ nhận được ít nhất 5% số phiếu phổ thông.

Mỗi chính đảng cũng nhận được nguồn tài chính từ quỹ công để chi cho các đại hội toàn quốc. Năm 1996 cả hai chính đảng đều nhận được 12,36 triệu đô la. Các đảng khác có thể đủ tư cách nhận được một phần nguồn tài chính từ quỹ công nếu ứng cử viên của họ nhận được ít nhất 5% số phiếu phổ thông trong cuộc bầu cử trước.

Toàn văn bằng tiếng Anh của bài viết có trên Internet tại: <http://usinfo.state.gov/products/pubs/elect00/finance.htm>